

N O R S K V I L J E

organ for heimefronten

Norge skal vernes med viljer av stål!

Nyhetsene 28/5-1943:

Krupp-fabrikkerne i Essen ble i natt utsatt for et kraftig angrep av britiske fly, 23 fly gikk tapt. Natt til i gát ble Zeiss-fabrikken og Schott Glassfabrikker angrepet av Mosquitofly. Flyene var helt nede i 70 meters høyde over målet. Tross flyvningen til dels foregikk i dagslys og over tysk område, gikk kun 3 fly tapt. Under angrep over Nord-Frankrike ble 2 tyske jagere skutt ned av norske jagerfly. Nordmennene hadde ingen tap. Den voldsomme luftoffensiv mot Italia fortsetter. Flyplasser på Sardinia ble igår kraftig angrepet av flygende festninger, som var ledsaget av jagerfly. 30 Messerschmidt-jagerfly på bakken gikk opp for å oppta kampen, 13 av disse ble skutt ned på bekostning av 1 jagerfly. Pantellaria ble angrepet uten tap for de allierte. En gresk ubåt har senket 2 akseskiper i Egeerhavet. Eden uttalte at krigen mot Italia vil bli fortsatt ubønnhørlig til Italia bryter sammen. Det italienske folk kan takke Mussolini og de fascistiske ledere for sine nåværende og framtidige lidelser. Det var Italia som begynte denne krigen med sitt dolkestøt i ryggen på det slagne Frankrike. Ingen henstillinger om å holde opp med bombingene vil bli hørt. Det var ikke oss som startet denne luftkrigen. Det var Göring og die Luftwaffe som hoverte over angrepene på Warschawa og Rotterdam og til med opptok film for å skremme sine framtidige ofre med hvilken skjebne de ville få om de satte seg opp mot Tyskland. Det var Mussolini som ba Hitler om å få være med ved bombingene av London. Det har vi ikke glemt. Det meldes fra Washington at der var oppnådd full enighet med hensyn til hvor og når de neste slag mot aksesaktene vil bli slått. Resultatet av forhandlingene er overbragt Stalin, som har erklært seg enig. Stalins svar var adressert til øverstkommanderende for de amerikanske styrker. Det russiske kommunike melder om fortsatt stor luftaktivitet på Kuban-fronten. N.S. for Nevorossisk er de tyske tropper drevet til bakte. Forøvrig kun rekognosering. Iflg. en illegal hollandsk avis ble over 1000 hollendere drept, da soldater og S.S. forsøkte å opprettholde beleiringstilstand. - Av de 7 nordmenn som er kommet tilbake fra Sverige, og som kringkastingen i Oslo karakteriserte som flittige og arbeidsomme, ble 2 utvist på grunn av forsøk på svindlerier. Flere av den har sittet arrestert, og allesammen var personer som de svenske og norske myndigheter hadde hatt mye bry med. 4 nordmenn er død i tysk fangenskap, Arne Bakken, 19 år, Arne Bore, Stavanger, Trygve Taubøl, Oslo og Nils Vestrheim, Oslo.

Diverse:

Som kjent rettet Lanchester-fly den 16. mai angrep mot Tysklands to største vannreservoarer, Eder og Mehnedemningene i Westphalen. Tilsammen har dammene en kapasitet på 313 mill. tonn. I Mehnedemningen ble der

brutt ut en flenge på ca. 100 meter, og vannmassene flommet ut med enorm kraft. Et kraftverk i nærheten ble feiet vekk, Eder- og Ruhr-dalene ble satt under vann, og i løpet av 10 dager har flommen bredd seg over 120 km. fra bruddstedene, 54 byer og landsbyer er oversvømmet, jernbaneforbindelsen mellom Dortmund og Düsseldorf er brutt. Haarbeck-broen henger i luften. Ødeleggelsen er enorm og karakteriseres som den verste katastrofe som har rammet Tyskland under denne krigen. Reservoirene ble i vesentligste brukt til elektrisitetsforsyning for industrien. Ca. 80% av kraftmengdene er gått tapt. 8 fly av 19 tapte britene under dette angrepet. Ellers har den militære situasjon vært preget av enorm luftvirkosnhet. Berlin var i forrige uke gjenstand for 4 nattangrep av britiske Mosquito-fly. Kiel, Flensburg, Bremen og nål i Ruhr har vært kraftig bombet i forrige uke. Fredag 21/5 ble Wilhelmshaven og Emden bombet av amerikanske fly. 10 fly gikk tapt. Ellers har de allierte dag som natt i de siste 14 dagene bombet flyplasser og havner i Holland, Belgia og Frankrike.

Natt til mandag ble Dortmund angrepet av ca. 1000 br.fly, hvorav de fleste var 4-motors bombefly. 37 fly gikk tapt, 2000 tonn bombelast ble sluppet over byen, og der ble anrettet enorm skade. Luftvernartilleriet ble etter kort tids bombing bragt til taushet. Dette var det største angrep som på en gang er blitt rettet mot en enkelt by i Tyskland. En stor del av rustningsindustrien i Essen var tidligere blitt flyttet til Dortmund. Det neststørste angrepet mot Tyskland var bombingen av Düsseldorf natt til onsdag. Tusenvis av brann- og sprengbomber ble kastet over byen. 27 fly gikk tapt. I Middelhavsområdet fortsetter den intense bombing av havner og flyplasser i Italia og på Sicilia, Sardinia og Pantellaria. På 4 dager (21/5 - 24/5) er over 300 aksefly skutt ned. De allierte tapte 30 fly. En italiensk krysser ble senket i forrige uke. En torpedojager og tre andre skip er blitt skadet. I Atlanterhavet er 3 blokadebrytere blitt senket av sine tyske besetninger etter å være blitt oppdaget og beskyttet av allierte krigsskip. De førte viktige råstoffer for krigsindustrien og var på vei fra Japan til Tyskland. Besetningene ble tatt til fange.

Aksens tap i Afrika oppgis til 930000 drepte, sårede og fanger, hvorav 227000 tyskere. 2 mill. tonn aksetonnasje er blitt senket.

I Russland foregår stadig patruljevirkosnhet langs fronten samtidig som russerne bomber de tyske sambandslinjer. De to første ukene av mai skjøt russerne ned 1300 tyske fly. På Danetz er 6 lektore blitt senket. I Kuban har russerne bedret sine stillinger. Likeledes i Lissisjansk-området. En venter at sønneroffensiven i Russland vil ta sin begynnelse i nær fremtid.

Øya Athu i Aleutergruppen er praktisk talt tilbakeerobret av amerikanerne. Kun spredte japanske grupper gjør ennå motstand.

Kull-leveransene til Italia er opphørt på grunn av ødeleggelsene i Ruhr, og resultatet er at en stor del av Italias rustningsindustri går med innskrenket drift eller har måttet innstille.

Siemens-fabrikkene i Tyskland arbeidet kun i 4 dager i forrige uke. En lokomotivfabrikk har stanset driften. I begge tilfeller er grunnen råstoffmangel. Etter undersøkelser som den tyske arbeidsfronts ledelse har foretatt i 42 større bedrifter, viser det seg at utførte antall arbeidstimer er gått ned med 20%.

Den 3. internasjonale oppløsning er blitt godt mottatt i den allierte presse, som et skritt på veien til mere intimt samarbeide mellom de store allierte makter. Det framgår av vår hjemlige presse at oppløsningen av den 3. internasjonale faller tyskerne uhyre tungt for brystet.

fra "Fri Ragsbevegelse" gjengir vi:

Bruddet mellom Sovjet og Polen.

26. april ble det opplyst at Sovjetregjeringen hadde brutt forbindelsen med den polske regjering Sikorski. I innvidde kretser har bruddet lenge vært ventet, men den umiddelbare foranledning var ny. I forbindelse med det angivelige funn av massegravene i Katynskogen ved Smolensk har tyskerne sendt Det Internasjonale Røde Kors en oppfordring om å granske funnet. Røde Kors har ikke funnet å kunne gjøre dette med mindre alle interesserte parter ønsker det. I denne situasjon sendte regjeringen Sikorski Røde Kors en oppfordring om å undersøke hvor det er blitt av de polakker som er i Sovjet-samveldet. Sovjet oppfattet dette som utslag av et bevist samarbeide mellom den tyske og den polske regjering for ved falske bevismidler og vitneprov å overføre skylden for nedslaktning av 10 - 12000 polske offiserer fra den tyske til den russiske regjering.

Det må under enhver omstendighet være klart at Sovjetregjeringen har grunn til en slik frykt. Den polske "republikk" har fra sin første dag, 3. november 1918, ført en politikk hvis grunnsetning har vært korrupsjon, tyranni innad og erobningslyst utad. I 1919 begynte Polen en krig mot det utsultede Russland og erobret den vestlige del av Hvite-Russland og Ukraine. Fra Litauen erobret det i 1922 Vilnadistriktet med bl.a. Litauens hovedstad - i åpen tross mot Versailles-traktaten og Folkeforbundet. Store distrikter med nesten ren tysk befolkning ble også innlemmet i strid med folkeavstemningens resultat, og alle nasjonale autoriteter ble undertrykt med stupid brutalitet. Voldsomme jødeforfølgelser har vært vanlige i Polen fra 1919 av, og regjeringmakten falt i hendene på den såkalte "oberstklikk" av korruperte offiserer og godseiere. Hvor råtne forholdene var i dette land som var fullt av naturrikdommer og hadde et folketall på 32 mill. og som allerede i 1920-årene brukte 30% av statsbudsjettet til militærforberedelser, framgår av det nesten øyeblikkelige sammenbrudd etter tyskernes overfall på landet høsten 1939. Den daværende regjering hadde bl.a. "æren" for sammen med tyskerne å overfalle det forsvarsløse Tsjekkoslovakia og frarøve det Teschen-distriktet. Den hadde ved sin konsekvent sovjetfiendtlige politikk gjort alt for å undra Polen russisk støtte da det tyske overfall satte inn. Dette hindret ikke at Sovjet utelukkende tok tilbake de deler av landet som hadde en hvit-russisk eller ukrainsk majoritet, da Polens sammenbrudd allerede var et faktum. Av de 13 mill. innbyggere her var det bare 2,8 mill. polakker. Den daværende regjering gikk av, men den nåværende regjering, Sikorski, er til dels utgått fra den samme klikk. Et av polakkenes første foretakender i England var en antisemittisk avis med et av regjeringens medlemmer som medarbeider. Regjeringen har offisielt krevd tilbake av Sovjet de distrikter med overveiende hviterussisk og ukrainsk befolkning som urettmessig ble innlemmet i Polen ved freden i Riga 1921. I tillegg til Vilnadistriktet har den forlangt å få innlemmet hele Litauen, Østpreussen m.m., og den har usjenert gått i gang med forsøk på å forberede en koalisjon av statene ved Sovjetsamveldets vestgrense, en koalisjon som åpenbart skulle virke som et militærforbund rettet mot Sovjetsamveldet. Uoffisielt var polakkene i London i stor utstrekning gått ennå videre og krevd grensene fra før Polens første deling. d.v.s. at Dnjepr skal danne østgrensen. Samtidig har disse kretser utfoldet en hensynsløs antisovjetagitasjon og gjort alt for å forsøke å forgifte forholdet mellom de to allierte europeiske stormakter. Selv om denne siste episode med utgangspunkt i tyskernes funn i Katynskogen ikke var kommet, er det sannsynlig at bruddet likevel ville skjedd i løpet av de nærmeste måneder. Det er forståelig at Sovjetregjeringen frykter at polakkene i London vil prøve å underbygge tyskernes beskyldninger ved falske vitneprov.

Fra visse polske hold har der vært drevet en helt uansvarlig propaganda for et Stor-Polen etter krigen, det har endog vært antydnet at grensene fra før Polens første deling i 1772 skulle gjenskapes. Dette

er selvsagt ikke den polske regjerings standpunkt, men også den krever sterke utvidelser. Den vil bl.a. ha Øst-Preussen og Øvre-Schlesia fra Tyskland og opprettelse av grensene mot Russland fra Riga-freden i 1921. Den arbeider også for dannelse av store føderasjoner i Øst-Europa med tydelig front mot Sovjetsamveldet. Av Tsjekkoslovakia krever den Teschendistriktet. Den tenker seg også en nordisk føderasjon under Sveriges ledelse. Videre at Polen skal få kontroll over innseilingen til Østersjøen ved at Polen besetter baser på Jylland og de danske øer. Det er klart at slike vidtrekkende planer må vekke ure i den nåværende situasjon. Først etter krigens avslutning og etter det er dannet en polsk regjering som virkelig representerer det polske folks mening, kan Polens grenseproblemer drøftes i samband med de øvrige problemer som må løses. En kan gå ut fra at dette også er den russiske regjerings oppfatning, og at den klar har villet markere dette ved å bryte med den nåværende polske regjering og derved presisere at drøftning av slike løse planer ikke virker heldig på det samarbeid som er så tvungende nødvendig mellom alle dem som ennå kjemper en hard kamp mot de nasistiske overfallsmenn, og at det heller ikke er noe godt grunnlag for samarbeidet for fredens problemer.

Arbeidsinnsatsen:

De rystende kjennsgjæringer om tvangsinnlemning i den tyske krigsmakt i forbindelse med den "nasjonale arbeidsinnsats" har vakt forferdelse i hele vårt folk. De ungdommer som under falske forespeilinger og trusler ble uttatt til de såkalte sjåførkurser, er i de oppsatte leire søkt tvunget til å sverge den tyske lydighetseden til Adolf Hitler. Dette må være et alvorlig varsko til alle som mottar innkalling til tvangsarbeidet. Blir du innkalt, så forlang å få vite hva du skal gjøre og hvem en skal arbeide under. Gjelder det arbeid til fordel for okkupasjonsmaktens krigføring, så nekt i henhold til Haagkonvensjonens artikkel 52, som lyder:

"Ytelser in natura og tjenester kan bare avkreves kommuner og innbyggere når det skjer til dekning av besettersherens behov. De skal stå i forhold til landets hjelpekilder, og være av en slik art at de ikke medfører forpliktelser for befolkningen til å ta del i krigsoperasjonene mot sitt fedreland. Ytelser og tjenester kan bare avkreves i henhold til bemyndigelse fra den person som fører kommandoen på vedkommende besatte sted."

Blir du avkrevet ed i forbindelse med arbeidet, så nekt i henhold til artikkel 45, som lyder:

"Det er forbudt å tvinge befolkningen i et besatt område til å avlegge ed til en fiendtlig makt."

Hvis tyskerne hevder at Haagkonvensjonen ikke gjelder, fordi arbeidsinnsatsen er foranstaltet av quisling-regjeringen, så henvis til artikkel 51, hvor det bl.a. heter:

"Ytelser kan bare oppkreves i henhold til skriftlig bestemmelse og på øverste lederens ansvar."

Og henvis videre til at både tyskerne og nasistene åpent har innrømmet at Norge fortsatt er i krig med Tyskland og at Quisling er innsett av den tyske okkupasjonsmakt. Det er forbundet med større risiko og fare idag å la seg tvungssende til de tyske arbeidsleire eller endog måtte trekke i tysk uniform ennå det er å nekte det folkerettsstridige arbeid for fienden.

For dem som allerede er sendt på tvangsarbeid for vårt lands undertrykkere, gjelder det også på grunnlag av folkeretten - å sørge for at deres arbeidsinnsats blir av minst mulig betydning for fienden.

Nylig fant politiet i Oslo i en leilighet likene av to drammensere som begge har gjort rakkertjeneste for Quisling og tyskerne. De var stukket ned med kniv.

Herr ministerpresident Quisling.

Det skjer ting i disse dager i vårt folk som tvinger oss til å vende oss til herr ministerpresidenten. Vi sikter til den måte hvorpå loven av 22. februar 1943 om almindelig nasjonal arbeidsinnsats blir gjennomført. Efter lovens tittel og dens uttrykk måtte man gå ut fra at arbeidsinnsatsen skulle ta sikte på å styrke det nasjonale arbeidsliv i Norge og "ved øket produksjon å sikre vårt næringsliv og folkets forsyninger i de vanskelige tider som no forestår."

Men nå da utskrivningen er igang synes det klart at mange av våre menn utskrives til en tjeneste som i virkeligheten er en tysk militær innsats, under tysk kommando, i tyske uniformer, til dels under tysk militær jurisdiksjon og med tysk eksersis. Blandt annet er det offentlig uttalt at en del blir satt inn i Organisasjonen Todt.

Vi er fullt klar over at vi som okkupert folk ifølge Haagkonvensjonen er forpliktet til visse ytelser i form av varer og arbeide m.m. overfor okkupasjonsmakten. Derfor ble der heller ikke gjort innsigelser ved innmeldingen eller ved innkallelsen til den nasjonale arbeidsinnsats, idet man gikk ut fra at utskrivningen ville bli foretatt overensstemmende med Haagkonvensjonen, som tydelig uttaler at de nevnte ytelser "ikke skal være av den natur at de innebærer forpliktelse for befolkningen til å ta del i krigsoperasjoner mot fedrelandet."

Den form for tjeneste som mange av våre menn nå blir satt inn i, strider avgjort mot denne bestemmelse og går også utenfor det som loven av 22. februar tok sikte på. Dette virker ikke bare sårende for nasjonal følelse, det bringer våre menn inn i de sverste samvittighetskonflikter. All den stund det hersker krigstilstand mellom Tyskland og Norge, er det klart at de innkalte kan bli tvunget til å delta i militære operasjoner eller handlinger som har militære mål, til beste for den makt med hvilken Norge befinner seg i krig.

Overfor denne samvittighetsnød kan Kirken ikke tie. Den ville da svikte både sin Herre og de menigheter og enkeltmennesker den skal tjene og verge. Som kristne må vi se på vårt land som en Herrens gave som er betrodd vårt folk av Gud. For enhver norsk borger - som for andre lands borgere - er det derfor ubrytelig samvittighetsplikt å være trofast og handle rett mot det land og det folk som Gud har satt ham inn i. Denne plikt er hellig fordi den har sin rot i Guds ordning og er bekreftet i Guds ord.

Gud har kalt kirken til å være samvittighetens vokter overalt hvor det gves tvang mot sjelene. Ut fra dette vårt kall ber vi Ministerpresidenten om å avstå fra å utskrive norske borgere til en tjeneste som strider mot deres samvittighet og rettsfølelse.

Gjenpart av denne skrivelse sendes landets prester til personlig orientering.

Oslo, den 8. mai 1943.

Den Midlertidige Kirkeledelse

O. Hallsby

Ludvig Hope.

Til personlig orientering i anledning av de mange spørsmål til Kirkeledelsen angående utskrivningen til den nasjonale arbeidsinnsats oversendes hermed gjenpart av den skrivelse D.M.K. har sendt Ministerpresidenten.

Avisene i Drammen

brakte 12. mai følgende bekjentgjørelse:

"Igår ettermiddag hadde Reichskommisar Terboven en rekke konferanser med norske og tyske myndigheter i Drammen. På grunn av forskjellige hendelser i den siste tid har Reichskommisar utført følgende anordning for byen Drammen:

1. Salg eller utlevering av spiritus og tobakk blir med øyeblikkelig virkning forbudt på ubestemt tid. Unntatt fra forbudet er innehaver av arbeidskort.
2. Kinoene blir lukket på ubestemt tid.
3. Alle forlystelsestilstelninger blir med øyeblikkelig virkning forbudt." Etter forlydende er årsaken til "anordningens" at det er kappet en kabel for Wehrmacht. Begeistring for "beskytterne" tør således sies å være moderat også i Drammen. Vi tror imidlertid at Terboven kunne ha spart seg å lukke kinoene, det hadde allerede drammenserne selv besørget ved en effektiv kinatreik og med hensyn til inndraing av tobakksrasjonene, så er disse nå så mikroskopiske at det blir som å ta mindre enn intet. Men drammen, den makter ikke der Herr Reichskommisar å lure de gode drammensere for! Så snart forordningen ble kjent, dro folk til Oslo og kjøpte på brennevinsklippene der, så rasjonene for mai-juni er i hvert fall sikret! "Og på to måneder kan mye skje", sier folk i Drammen.

VÆR FORSIKTIG.